

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0541 van 12 augustus 2014
in de zaak 2010/0284/SA/1/0357

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. de heer [REDACTED]
3. de bvba [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Stijn VERBIST en Pieter THOMAES
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Graaf van Hoornestraat 34

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Willem SLOSSE
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 64
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 8 maart 2010 en geregulariseerd met een aangetekende brief van 14 april 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 7 januari 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lille van 1 oktober 2009 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de afbraak van bestaande gebouwen en de bouw van een servicestation.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED]

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 11 juni 2012 met nummer S/2012/0120 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing van de derde verzoekende partij onontvankelijk verklaard en de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing van de eerste en de tweede verzoekende partij verworpen.

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend, maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen toelichtende nota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 14 januari 2013, waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pieter THOMAES, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Willem SLOSSE, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij is, alhoewel behoorlijk opgeroepen, niet ter zitting verschenen. Krachtens artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van een procespartij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv [REDACTED] vraagt met een op 21 juni 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 8 juli 2010 geoordeeld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partij beschouwd kan worden als belanghebbende, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

Er zijn geen redenen om daar nu anders over te oordelen.

Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 26 juni 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lille een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het afbreken van bestaande gebouwen en het bouwen van een servicestation”*.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgesteld gewestplan 'Turnhout', gelegen in woongebied met landelijk karakter en achterliggend KMO-gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch in een behoorlijk vergund, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 17 augustus tot en met 17 september 2009, dient de tweede verzoekende partij één van de acht bezwaarschriften in. Deze bezwaarschriften hebben vooral betrekking op de overlast van het servicestation voor de omgeving en de verkeersveiligheid.

De gemeentelijke brandweer adviseert gunstig op 17 juli 2009, op voorwaarde dat de brandvoorkomingsmaatregelen in acht worden genomen.

De netbeheerder Infrax adviseert voorwaardelijk gunstig op 28 juli 2009.

Het Agentschap Wegen en Verkeer adviseert gunstig op 3 augustus 2009.

De Politie regio Turnhout adviseert als volgt op 22 september 2009:

“ ...

Gezien de beperkte beschikbare oppervlakte bestaat de mogelijkheid dat dit voor een verkeersonveilige situatie kan zorgen. Bij een tankstation gelegen aan de andere zijde van de snelweg, naast dezelfde rijksweg gelegen, weliswaar op kortere afstand van het op- en afrittencomplex, werd in het verleden regelmatig verkeershinder veroorzaakt door (meestal buitenlandse) vrachtwagenbestuurders. Deze bestuurders parkeerden hun voertuig in afwachting van het tanken, bij gebrek aan ruimte in het tankstation, op de rijbaan. Bij het weggrijpen parkeerden zij dan gewoonlijk nog op het fietspad aan de overzijde van de rijbaan om hun collega's, die nog moesten tanken, op te wachten. Een gelijkaardige situatie zou kunnen ontstaan in de omgeving van het tankstation waarvoor de aanvraag werd ingediend.

...”

Op 17 september 2009 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lille volgend standpunt in met betrekking tot de bezwaren:

“ ...

1. *Het feit dat de eigendomstoestand burgerrechtelijk nog niet werd uitgeklaard.*

Het college beslist dit bezwaar niet aan te nemen. Dit punt is niet stedenbouwkundig van aard. De eigendomstoestand is een burgerrechtelijke zaak, waarin de burgerrechter een oordeel zal vellen. Indien een vergunning zou worden afgeleverd, wordt hierin steeds vermeld dat de vergunning wordt afgeleverd onder voorbehoud van burgerrechtelijke aangelegenheden.

2. *Het tankstation is planologisch niet verenigbaar met de woonfunctie.*

Het college beslist rekening te houden met dit bezwaar. De aanvraag is inderdaad gelegen binnen een woongebied met landelijk karakter. Binnen een woonomgeving dienen een aantal randvoorwaarden nageleefd te worden, waaronder veiligheid een

belangrijke randvoorwaarde is. Er werd dan ook advies gevraagd aan de politie Lille. Uit dit advies blijkt dat de veiligheid ter plaatse niet kan worden gegarandeerd.

3. *Geen behoefte aan een extra tankstation in het desbetreffende woongebied met landelijk karakter.*

Het college besluit geen rekening te houden met dit bezwaar. Dit bezwaar is niet stedenbouwkundig van aard.

4. *Het bijkomend gevaar voor doorgaand verkeer.*

Het aspect veiligheid werd toegelicht in de motivatie omtrent bezwaar 2. Het college besluit dit bezwaar aan te nemen.

5. *Geluidshinder en overlast voor de buurt.*

Dit bezwaar is niet stedenbouwkundig van aard, en wordt behandeld binnen de context van de milieuvergunning.

6. *De ontoereikendheid en gebreken aan het grachtenstelsel en rioleringsnet.*

Het dossier werd verzonden voor advies aan Infrax. Het advies is voorwaardelijk gunstig.

Bij een eventuele vergunning dienen de opmerkingen van Infrax als voorwaarden te worden opgelegd.

7. *Bedreiging voor de kwaliteit van de moestuinen en fruitbomen, milieurisico's.*

Dit bezwaar is niet stedenbouwkundig van aard, en wordt behandeld binnen de context van de milieuvergunning.

8. *Daling van de patrimoniale waarde van gebouwen en gronden.*

Dit bezwaar is niet stedenbouwkundig van aard.

9. *Toename vandalisme.*

Dit bezwaar is niet stedenbouwkundig van aard.

10. *Het feit dat op het aanpalende perceel een aanvraag werd geweigerd owv verkeerstechnische- en veiligheidsredenen.*

Het college besluit rekening te houden met dit bezwaar. Er werd advies gevraagd aan de politie van Lille. Dit advies houdt rekening met verkeerstechnische en veiligheidsredenen.

11. *Het feit dat de bouwaanvraag dient te gebeuren door de eigenaar van de grond.*

Dit bezwaar steunt op een onjuiste bewering. Het college besluit dan ook geen rekening te houden met dit bezwaar.

...

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lille weigert op 1 oktober 2010 als volgt een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij:

“ ...

De aanvraag betreft een servicestation dat wordt ingeplant langs de Wechelsebaan in een woonzone met landelijk karakter. Het servicestation zou zich bevinden op een plaats waar de weg afbuigt. Ter plaatse is de zichtbaarheid beperkt.

Uit het advies van de politie van Lille blijkt dat het servicestation mogelijks voor een verkeersonveilige situatie zou kunnen zorgen.

De beoogde activiteiten zullen duidelijk een toename van verkeersaantrekkingskracht tot gevolg hebben. De in- en uitritten naar de Wechelsebaan legt een bezwarende ruimtelijke last op het woongebied met landelijk karakter.

De woongebieden met landelijk karakter zijn in hoofdzaak bestemd voor woningbouw in het algemeen en tevens voor landbouwbedrijven. Zowel bewoning als landbouw zijn bijgevolg de hoofdbestemmingen van het gebied en beide bestemmingen staan op gelijke voet. Daarnaast kunnen eveneens ook andere inrichtingen, voorzieningen en activiteiten worden toegelaten.

Voor inrichtingen bestemd voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf geldt de voorwaarde dat zij slechts toelaatbaar zijn voor zover zij niet wegens de taken van bedrijf die zij uitvoeren moeten worden afgezonderd in een daartoe aangewezen gebied. Er dient dan ook steeds te worden onderzocht of zij bestaanbaar zijn met de bestemming van woongebied met landelijk karakter, zodat zij de woonfunctie niet verstoren.

Een verenigbaarheid met de woonomgeving betekent niet in het minst dat de veiligheid niet in het gedrang komt. Vermits de veiligheid ter plaatse niet kan worden gegarandeerd, dient te worden geconcludeerd dat de aanvraag niet in overeenstemming is met een goede plaatselijke aanleg.

Er wordt afbreuk gedaan aan de woonkwaliteit van de aanpalenden en de omgeving.

De aanvraag is qua karakter en verschijningsvorm niet verenigbaar met de onmiddellijke omgeving en brengt de goede ruimtelijke ordening in het gedrang.

“ ...”

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 4 november 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van een voor de Raad onbekende datum als volgt dit administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren:

“ ...

- De bocht in de weg vermindert zichtbaarheid, af- en aanrijden aan het tankstation kan leiden tot verhoogde verkeersdruk en een verkeersonveilige situatie creëren;

- Perceel heeft onvoldoende draagkracht;

- *Inplanting schaadt de plaatselijke ruimtelijke ordening en de woonkwaliteit van de aanpalende woningen;*

- *Station bevindt zich in voorste strook met bestemming woongebied met landelijk karakter.*

...

Na de hoorzitting van 5 januari 2010 beslist de verwerende partij op 7 januari 2010 als volgt het administratief beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de plannen:

“ ...

9. Verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening:

Volgens het vastgesteld gewestplan situeert de aanvraag zich in woongebied met landelijk karakter en achterliggend KMO-gebied.

De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven. Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

De woongebieden met een landelijk karakter zijn bestemd voor woningbouw in het algemeen en tevens voor landbouwbedrijven.

De gebieden voor ambachtelijke bedrijven en de gebieden voor kleine en middelgrote ondernemingen zijn mede bestemd voor kleine opslagplaatsen van goederen, gebruikte voertuigen en schroot, met uitzondering van afvalproducten van schadelijke aard.

De geplande werken bevinden zich in de strook van woongebied met landelijk karakter. In principe is deze bestemming verenigbaar met de bestemming woongebied.

De aanvraag betreft een servicestation dat wordt ingeplant langs de Wechelsebaan, daar waar de weg sterk afbuigt. Het tankstation zou zich vlak voor de bocht situeren. In de bezwaren 4 en 5 wordt onder meer gewezen op het ontstaan van een verkeersonveilige situatie door verminderde zichtbaarheid.

In het beroepschrift argumenteert betrokkene dat de zichtbaarheid in de bocht zal verbeteren door het vervangen van de bestaande gebouwen door een beperkt technisch gebouwtje dat ten opzichte van de bestaande panden veel verder achteruit wordt gebouwd. Verder stelt de aanvrager dat alle maatregelen om de verkeersveiligheid te waarborgen zullen getroffen worden: de nodige verkeersborden zullen voorzien worden, aan de uitrit komt het gevaarbord A51 ‘opgepast fietsers’.

Bezwaren 1 en 2 zijn niet gegrond. Ook een niet-eigenaar kan een aanvraag indienen. De discussie over de eigendomstoestand is niet stedenbouwkundig van aard maar een burgerrechtelijke zaak. Indien vergunning afgeleverd wordt, zal die afgeleverd worden onder voorbehoud van burgerrechtelijke aangelegenheden.

Bezwaren 7 en 8 zijn niet stedenbouwkundig van aard en er kan ook geen rekening met deze elementen gehouden worden.

Bezwaren 10 en 11 zijn niet stedenbouwkundig van aard en worden behandeld binnen de context van de milieuvergunning.

In het beroepschrift en tijdens de hoorzitting werd geargumenteed dat er verschillende servicestations langs voorliggende weg gevestigd zijn, dat het verkeer over meerdere stations zal gespreid worden en dat bezwaarlijk kan worden gesteld dat de aanvraag meer verkeer zal genereren. Het gaat enkel om automatische pompbediening, het station is voornamelijk gericht op de personenwagens en niet op vrachtwagens en er is geen shop voorzien.

Tijdens de hoorzitting hebben aanvragers hun argumentatie gestaafd met bijkomende foto's van servicestations langs dezelfde weg.

Toetsing aan de plaatselijke goede ruimtelijke ordening, namelijk de ligging aan de drukke en de precedents langs deze weg, wijzen uit dat het tankstation niet als onverenigbaar met de omgeving kan worden beschouwd.

De deputatie is van oordeel dat, gelet op het gunstig advies van 3 augustus 2009 van het Agentschap Infrastructuur Vlaanderen – Wegen en Verkeer en de bestaande precedents, de inplanting langsheen de steenweg verantwoord is. De goede ruimtelijke ordening wordt niet in het gedrang gebracht.

Watertoets: bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel niet gelegen te zijn in een effectief of een mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Algemene conclusie :

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de planologische bestemming en met de decretale en reglementaire bepalingen.

De aanvraag kan uit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

De Raad heeft met het arrest van 11 juni 2012 met nummer S/2012/0120 vastgesteld dat het beroep van de eerste en de tweede verzoekende partij ontvankelijk is, maar het beroep van de derde verzoekende partij onontvankelijk omwille van gebrek aan het rechtens vereist belang om bij de Raad beroep in te stellen.

Er zijn geen redenen om daar nu anders over te oordelen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In hun eerste middel stellen de eerste en de tweede verzoekende partij (hierna ‘de verzoekende partijen’ genoemd) dat de bestreden beslissing onwettig is omdat de correcte identiteit van de aanvrager er niet in vermeld is: volgens de bestreden beslissing is [REDACTED] de aanvrager, maar volgens de aanvraag zelf is dat [REDACTED].

De verzoekende partijen stellen dat zij recht hebben op volledige en juiste informatie en dat de bestreden beslissing daar niet aan voldoet, omdat er geen adres in vermeld is van de aanvrager, noch een adres van de heer [REDACTED], wiens precieze hoedanigheid evenmin is vermeld, laat staan op welke basis de [REDACTED] optreedt voor de aanvrager.

Daarnaast vragen de verzoekende partijen zich af of de aanvrager wel een bouwrecht heeft en stellen zij dat niet duidelijk is of de aanvrager gehoord is tijdens de hoorzitting.

2.

De tussenkomenende partij antwoordt dat de verzoekende partijen niet verwijzen naar enige, door hen geschonden geachte, rechtsregel of rechtsbeginsel. Bovendien meent de tussenkomenende partij dat de door de verzoekende partijen opgeworpen verwijten louter procedurele gebreken zijn, die niet kunnen leiden tot de onwettigheid van de bestreden beslissing.

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad oordeelt dat het eerste middel geen omschrijving bevat van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, zoals nochtans vereist door artikel 4.8.16, §3, 5° VCRO.

Het eerste middel is dan ook onontvankelijk.

2.

Volledigheidshalve voegt de Raad er nog aan toe dat de door de verzoekende partijen opgeworpen gebreken niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen leiden. De verzoekende partijen kunnen over alle nodige informatie uit het aanvraagdossier beschikken.

Artikel 4.2.22 VCRO bepaalt dat stedenbouwkundige vergunningen worden verleend onder voorbehoud van de op het onroerend goed betrokken burgerlijke rechten: of de aanvrager al dan niet een bouwrecht heeft, speelt dan ook geen rol bij het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning.

De Raad oordeelt dat de kritiek van de verzoekende partij op de hoorzitting feitelijke grondslag mist. De verwerende partij vermeldt in de bestreden beslissing duidelijk wie er aanwezig was, meer bepaald de [REDACTED].

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In hun tweede middel roepen de verzoekende partijen de schending in van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet, de goede ruimtelijke ordening, de gewestplanbestemming en artikel 5 van het inrichtingsbesluit van 28 december 1972.

De verzoekende partijen wijzen er op dat de onmiddellijke omgeving uitsluitend bestaat uit residentiële woningen en er geen tankstations zijn. Zij stellen dat de verwerende partij de aanvraag niet in concreto onderzoekt en niet motiveert waarom de aanvraag verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening.

2.

De tussenkomenende partij antwoordt dat de Raad zich niet in plaats kan stellen van de vergunningverlenende overheid. Zij stelt dat er wel degelijk nog andere servicestations langs de betrokken weg gelegen zijn en dat het achterliggend gebied een industriezone is.

Beoordeling door de Raad

1.

De overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt onderzocht en beoordeeld op basis van de in artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO vermelde aandachtspunten en criteria.

Artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 2° VCRO bepaalt dat het vergunningverlenend bestuursorgaan bij de beoordeling van een goede ruimtelijke ordening rekening moet houden met de in de omgeving bestaande toestand.

De 'in de omgeving bestaande toestand' is de voor het dossier 'relevante' in de omgeving bestaande toestand, rekening houdend met de specifieke gegevens van het dossier en met de in artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO vermelde aandachtspunten en criteria, die, voor zover noodzakelijk of relevant, voor de aanvraag onderzocht moeten worden.

Bij de uitoefening van het wettigheidstoezicht kan de Raad zijn beoordeling van de feiten en van een goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde administratieve overheid, die daarbij een discretionaire bevoegdheid heeft. De Raad is alleen bevoegd te onderzoeken of de verwerende partij haar appreciatiebevoegdheid behoorlijk heeft uitgeoefend, meer bepaald of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en op basis daarvan rechtmatig, en dus niet kennelijk onredelijk, haar beslissing heeft kunnen nemen.

2.

De verwerende partij baseert zich op foto's om vast te stellen dat een tankstation langs de drukke niet onverenigbaar is met de in de omgeving bestaande toestand.

De Raad oordeelt, op basis van deze foto's, dat er in de omgeving niet alleen residentiële woningen zijn, zoals de verzoekende partijen in dit middel stellen, maar dat er langs de al tankstations gelegen zijn (zoals de verzoekende partijen in een volgend middel overigens zelf ook stellen) en dat het achterliggend gebied een KMO-zone is.

Men kan dan ook niet stellen dat een tankstation niet in de omgeving past.

De motivering van de bestreden beslissing is redelijk en de verwerende partij baseert zich op de juiste feitelijke gegevens en beoordeelt die correct.

Het tweede middel is ongegrond.

C. Derde en vierde middel

Standpunt van de partijen

1.

In hun derde en vierde middel voeren de verzoekende partijen een schending aan van de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partijen stellen dat de verwerende partij hun argumenten met betrekking tot de verkeersveiligheid, milieu en gezondheid niet behandelt in de bestreden beslissing.

Volgens de verzoekende partijen is er geen mobiliteitsstudie voorgelegd en houdt de verwerende partij geen rekening met de negatieve gevolgen voor milieu en volksgezondheid.

De verzoekende partijen stellen dat de concentratie van fijn stof zal toenemen en vreten ook een overstroming van de grachten omdat er geen riolering is.

Volgens de verzoekende partijen, die hiervoor verwijzen naar het advies van de politie regio Turnhout, zal het door de bestreden beslissing vergunde tankstation een verkeersonveilige situatie veroorzaken.

In hun vierde middel stellen de verzoekende partijen nog dat de verwerende partij het negatief advies van de politie niet overtuigend weerlegt. Uit dit advies blijkt, volgens de verzoekende partijen, nochtans de verkeersonveilige situatie als gevolg van de bouw van het tankstation.

2.

De tussenkomende partij antwoordt dat de verwerende partij helemaal niet onzorgvuldig of onredelijk beslist heeft, maar wel degelijk rekening houdt met de verkeersveiligheid.

Met betrekking tot de bezwaren in verband met milieu en gezondheid stelt de tussenkomende partij dat de verwerende partij terecht vaststelt dat dit geen stedenbouwkundige bezwaren zijn, maar bezwaren die behandeld moeten worden in de procedure voor de aanvraag van een milieuvergunning en dat beide vergunningen aan elkaar gekoppeld zijn, zodat de ene vergunning geen gevolg heeft vooraleer de andere verleend is.

Met betrekking tot het advies van de politie stelt de tussenkomende partij dat dit advies niet bindend en voorwaardelijk is.

Beoordeling door de Raad

1.

De materiële motiveringsplicht betekent dat de bestreden beslissing moet steunen op draagkrachtige motieven die in feite en in rechte aanvaardbaar zijn, pertinent zijn en de beslissing moeten verantwoorden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel vereist dat het vergunningverlenend bestuur pas na een zorgvuldig onderzoek en met kennis van alle relevante feitelijke gegevens een beslissing mag nemen.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat het vergunningverlenend bestuur bij het nemen van de beslissing haar beleidsvrijheid manifest onjuist gebruikt.

Wanneer de deputatie over een ingesteld administratief beroep beslist krachtens artikel 4.7.21, §1 VCRO, treedt zij op als orgaan van het actief bestuur. Om te voldoen aan de opgelegde motiveringsverplichting volstaat het dat zij in de beslissing over dat administratief beroep de redenen vermeldt waarop de beslissing gebaseerd is: ze is er niet toe verplicht alle in de loop van de administratieve procedure aangevoerde argumenten te beantwoorden.

2.

De verzoekende partijen tonen niet aan dat de verwerende partij met de bestreden beslissing de beginselen van behoorlijk bestuur schendt, waar zij naar verwijzen.

De bezwaren in verband met milieu en gezondheid zijn behandeld in de op 29 oktober 2009 verleende milieuvergunning.

De Raad oordeelt bovendien dat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat er effectief een toename zal zijn van fijn stof, noch dat er een mobiliteitsstudie vereist is.

De verwerende partij antwoordt in de bestreden beslissing als volgt op de kritiek met betrekking tot de verkeersveiligheid:

“ ...

In het beroepschrift argumenteert betrokkene dat de zichtbaarheid in de bocht zal verbeteren door het vervangen van de bestaande gebouwen door een beperkt technisch gebouwtje dat ten opzichte van de bestaande panden veel verder achteruit wordt gebouwd. Verder stelt de aanvrager dat alle maatregelen om de verkeersveiligheid te waarborgen zullen getroffen worden: de nodige verkeersborden zullen voorzien worden, aan de uitrit komt het gevaarbord A51 ‘opgepast fietsers’.

... ”

De deputatie is van oordeel dat, gelet op het gunstig advies van 3 augustus 2009 van het Agentschap Infrastructuur Vlaanderen – Wegen en Verkeer, en de bestaande precedentes, de inplanting langsheen de steenweg verantwoord is.

... ”

Het advies van de politie van 22 september 2009 is geen bindend advies. De verwerende partij kan er dan ook van afwijken, wanneer zij meent dat er geen verkeersonveilige situatie is.

Het derde en het vierde middel zijn dan ook ongegrond.

D. Vijfde middel

Standpunt van de partijen

1.

In hun vijfde middel roepen de verzoekende partijen een schending in van het gelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partijen stellen dat eerder een stedenbouwkundige vergunning met betrekking tot een loods en de aanleg van een toegangsweg vernietigd werd om het links aangrenzend perceel te beschermen en zien niet in hoe de verwerende partij met de bestreden beslissing een vergunning kan verlenen voor de bouw van een tankstation en daarbij de argumenten voor de vernietiging van voormelde stedenbouwkundige vergunning nu straal te negeren.

2.

De tussenkomenende partij wijst er op dat het voorwerp van haar aanvraag duidelijk verschilt van het voorwerp van de vernietigde eerdere stedenbouwkundige vergunning en dat het gelijkheidsbeginsel dan ook niet geldt.

Bovendien stelt de tussenkomenende partij dat de verwerende partij de eerdere aanvraag wel positief beoordeeld had en de bevoegde Vlaamse minister deze eerdere stedenbouwkundige vergunning vernietigd heeft.

Beoordeling door de Raad

Er is een schending van het gelijkheidsbeginsel wanneer in rechte en in feite gelijke gevallen ongelijk behandeld zijn, zonder objectieve en redelijke verantwoording voor deze ongelijke behandeling.

Verzoekende partijen moeten een eventuele schending van het gelijkheidsbeginsel met concrete en precieze gegevens opwerpen in het verzoekschrift.

In casu tonen de verzoekende partijen niet *in concreto* aan dat een stedenbouwkundige aanvraag voor in rechte en in feite gelijke omstandigheden eerst geweigerd en dan vergund is.

De loutere bewering dat “de beslissing van vernietiging (van een eerdere stedenbouwkundige vergunning) genomen is om het links aangrenzend eigendom te beschermen”, volstaat niet.

De Raad oordeelt dan ook dat de verzoekende partijen niet aantonen dat beide aanvragen en beslissingen betrekking hebben op gelijke situaties. De aanvraag van de tussenkomenende partij beoogt de bouw van een tankstation, terwijl de eerdere (vernietigde) stedenbouwkundige vergunning betrekking had op een loods en toegangsweg. Bovendien zijn beide beslissingen niet door dezelfde vergunningverlenende overheid genomen.

Het vijfde middel is dan ook ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep van de derde verzoekende partij is onontvankelijk.
2. Het beroep van de eerste en de tweede verzoekende partij is ontvankelijk maar ongegrond.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 525 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 12 augustus 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Hildegard PETTENS

Eddy STORMS